

REDE GEHOUDEN BIJ DE INWIJDING
VAN HET KERKHOF TE GETTYSBURG

Vier maal twintig en zeven jaar geleden hebben onze vaderen op dit continent een nieuwe natie voortgebracht, ontvangen in vrijheid en gewijd aan het beginsel dat alle mensen gelijk zijn geschapen.

Nu zijn wij gewikkeld in een grote burgeroorlog, waarin het voortbestaan van die natie, of van welke natie ook die zo is ontvangen en gewijd, op de proef wordt gesteld. Wij zijn hier samengekomen op een groot slagveld van die oorlog. Wij zijn gekomen om een deel van dat veld te wijden als een laatste rustplaats voor hen, die hier hun leven hebben gegeven, opdat die natie zou leven. Het is volkomen juist en passend dat wij dit zouden doen.

Maar in een ruimere zin gesproken kunnen wij deze grond niet opdragen — niet wijden — niet heiligen. De dappere mannen, levenden en doden, die hier gestreden hebben, hebben hem gewijd op een wijze die onze armzalige macht om er aan toe of af te doen ver te boven gaat. De wereld zal er weinig op letten en zich ook niet lang herinneren wat wij hier zeggen, maar zij kan nooit vergeten wat zij hier gedaan hebben. Eigenlijk zijn wij het, wij de levenden, die gewijd moeten worden om het werk te voltooien, waarmee zij die hier gevochten hebben door hun edelmoedigheid al zo ver gevorderd waren. Eigenlijk zijn wij het die hier gewijd moeten worden voor de grote taak die nog voor ons ligt — dat wij door deze vereerde doden worden geïnspireerd tot meer en meer toewijding aan die zaak waaraan zij de laatste volle maat van hun toewijding gaven — dat wij hier plechtig besluiten dat deze doden niet tevergeefs gestorven zijn — dat deze natie onder Gods zegen een nieuwe geboorte der vrijheid zal beleven — en dat een regering van het volk, door het volk, voor het volk, niet zal verdwijnen van de aarde.

ABRAHAM LINCOLN.

19 november 1863.

Vertaald door J. W. Schulte Nordholt